

nærmere Indhold af denne Underholdspligt, idet det bestemmes, at det Bidrag, som den bidragspligtige vil have at udrede, fastsættes efter ganske samme Regler, som naar det drejer sig om Bidrag, der paalægges den som Fader ansete. Det vil navnlig ogsaa kunne paalægges saadanne bidragspligtige at betale de særlige Bidrag efter § 20, 5te Stykke.

ad § 23.

Ifølge § 2 i Lov Nr. 130 — 1908 svarer Faderen til et Barn udenfor Ægteskab Bidrag til Udgifterne ved Moderens Barselsfærd og til hendes Underhold i 1 Maaned før og 1 Maaned efter Fødselen. Efter Ministeriets Formening giver denne Bestemmelse ikke Moderen tilstrækkelig Hjælp, navnlig for saa vidt angaar Tiden før Fødselen, idet hun meget ofte maa opgive sit sædvanlige Erhverv og kommer ud af sin Stilling flere Maaneder før den ventede Fødsel, og det er da rimeligt, at den Mand, som har bevangret hende, hjælper hende i denne vanskelige Tid, i hvilken det af Hensyn til Moderens og Barnets Sundhedstilstand er af særlig Vigtighed, at hun ikke overanstrenges med haardt Arbejde; tilsvarende Betragtninger gør sig gældende, naar Moderen paa Grund af Svangerskabet eller Nedkomsten paadrager sig en Sygdom, som i længere Tid vil gøre hende helt eller delvis uarbejdsdygtig.

Det foreslaas derfor i § 23 at udvide den normale Bidragspligt til Tiden fra 2 Maaneder før til 1 Maaned efter Fødselen og at give Adgang til under ekstraordinære Omstændigheder at udstrække Pligten til at gælde Tidsrummet fra 4 Maaneder før til 9 Maaneder efter Fødselen. Det er dog ikke Meningen ogsaa at udvide det offentlige Forpligtelse til Udbetaling af disse Bidrag, idet der ikke sker Ændring i den herom gældende Bestemmelse i Lov om offentlig Forsorg § 235.

I Paragraffens 2det Stykke gives en ny Regel om Pligt for den Mand, der har bevangret en Kvinde udenfor Ægteskab, til at støtte hende, saafremt hun aborterer. Efter den nugældende Lovgivning paahviler der ikke Manden nogen saadan Pligt, se Justitsministeriets Skrivelse af 25. Februar 1909 (Min. Tid. A. Nr. 106); en Abort kan imidlertid forvolde ganske den samme Forstyrrelse i Kvindens Forhold og Stilling som en Fødsel og kan medføre betydelige Udgifter til Lægehjælp, længere Sygeleje m. v., ligesom Grænsen mellem Abort og Dødfødsel er ganske flydende, og der er derfor samme Anledning til at paalægge Besvangeren

at yde Bidrag til saadanne Udgifter som ved en Fødsel. Begæring om Fastsættelse af saadant Bidrag maa dog fremsættes inden den i § 10, 2det Stykke fastsatte Frist.

ad § 24.

Reglerne svarer i alt væsentligt til de nugældende Regler i Lov Nr. 130 — 1908 § 20. Bestemmelsen i 1ste Stykke er omredigeret for at antyde, at Bevisbyrden for, at der foreligger rimelig Grund for Forsinkelsen, i alle Tilfælde hviler paa den, der rejser Sagen, samt at Forældelsesreglen ikke alene gælder, naar det er Moderen, der rejser Sagen, men ogsaa, naar Sag rejstes af andre.

I Lov Nr. 130 — 1908 § 20, 2det Punktum, findes en Regel om, at der i visse Tilfælde ikke kan paalægges mere end 3 Aars Bidrag; denne Bestemmelse, hvis nærmere Forstaaelse iøvrigt har været nogen Tvivl underkastet, har man ikke fundet Anledning til at bibeholde, idet man anser det for rettest, at Spørgsmaalet om, hvor langt tilbage Bidrag bør paalægges, i sin Helhed undergives Overøvrighedens Skøn; i Praxis synes der at være stor Tilbøjelighed til i de omhandlede Tilfælde kun at give Bidrag for 1 Aar fra Begæringens Indgivelse at regne.

Ved Udtrykket „Sagens Rejsning“ tænkes paa den Henvendelse til Øvrigheden, hvormed en Faderskabssag ifølge det foranstaaende indledes; Udtrykket svarer altsaa til det i 2det Stykke benyttede Udtryk Begæringens Fremsættelse.

Ved Siden af de hernaevnte Forældelsesregler for Bidrags *Fastsættelse* gælder Lovgivningens almindelige Regler om Forældelse af Fordringers *Retskraft*, navnlig Lov Nr. 274 af 22. December 1908 § 1 Nr. 2, jfr. §§ 2 og 3, samt Reglerne om Forældelse af de særlige Retsmidler til Bidrags Inddrivelse og af dets Udbetaling af det offentlige, jfr. § 21 i Forslaget til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag og Lov om offentlig Forsorg § 190, Stykke 1.

ad § 25.

De nugældende Regler om Forlig eller Overenskomst angaaende Afgørelse af Faderens Bidragspligt findes i § 1, 8de Stykke i Lov Nr. 130 — 1908. I Overensstemmelse med disse foreslaas det i § 25, 1ste Stykke vedblivende at gøre Gyldigheden af saadanne Aftaler afhængig af Overøvrighedens Godkendelse, og i Paragraffens 2det Stykke, at saadant Godkendelse ikke bør meddeles, naar de almindelige Grundsætninger for Bidrags Fastsættelse i væsentlig Grad er tilsidesatte, eller Aftalen i øvrigt ikke findes